

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecători – Anatolie Țurcan, Elena Cobzac, Victor Boico și Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Fedora, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 18 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui

Cafedji Alexandr xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.02.2016 - 18.04.2016;

Instanță de apel: 16.05.2016 - 13.03.2017;

Instanță de recurs: 30.05.2017 - 25.07.2017;

Instanță de apel: 12.09.2017 - 18.04.2018;

Instanță de recurs: 22.06.2018 - 07.11.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 18 aprilie 2016, Cafedji Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.171 alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare;
- art.172 alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare;
- art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal, la 8 ani închisoare.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 8 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, la 04 ianuarie 2012, aproximativ la ora 05.00, Cafedji Alexandr cu scopul comiterii atacului tâlhăresc, în mod intenționat, din interes material, înțelegând și conștientizând caracterul periculos al faptelor sale, a pătruns în ograda proprietarei xxxxx, anul nașterii xxxxx, din xxxxx, unde, xxxxx auzind lătratul câinilor a deschis ușa, iar inculpatul i-a aplicat ultimei o lovitură în regiunea feței de la ce ea a căzut. După care, intrând în casă, Cafedji Alexandr aplicând forța fizică față de partea vătămată manifestată prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii în față, cap, gât și alte părți ale corpului, deplasându-se în ultima odaie, a cerut ca victima să-i transmită mijloace bănești. Ajungând în odaia respectivă a împins victima, aceasta căzând jos. Continuând aplicarea violenței fizice față de partea vătămată, a dezbrăcat-o și contrar voinței acesteia, a întreținut cu ultima un raport sexual. Apoi, având scopul

satisfacerii poftii sexuale în formă perversă, a întreprins față de partea vătămată acțiuni cu caracter sexual, prin ce i-a cauzat părții vătămate, vătămări corporale medii și prejudiciu material în sumă de 500 lei

Tot el, la 04 ianuarie 2012, aproximativ la ora 05.00, în circumstanțele indicate supra, având intenția de a comite violul lui xxxxx, aflându-se în ultima odaie a casei proprietarei xxxxx, amplasată pe adresa xxxxx, conștientizând caracterul public periculos al acțiunilor sale, a împins victima, aceasta căzând jos. Continuând aplicarea violenței fizice față de partea vătămată, a dezbrăcat-o și contrar voinței acesteia, a întreținut cu ultima un raport sexual. Apoi, având scopul satisfacerii poftii sexuale în formă perversă, a întreprins față de partea vătămată acțiuni cu caracter sexual, prin ce i-a cauzat vătămări corporale medii.

Tot el, la 04 ianuarie 2012, aproximativ la ora 05.00, în circumstanțele indicate supra, având intenția de a comite acțiuni violente cu caracter sexual asupra lui xxxxx, aflându-se în ultima odaie a casei proprietarei xxxxx, amplasată pe adresa xxxxx, conștientizând caracterul public periculos al acțiunilor sale, a împins victima, aceasta căzând jos. Continuând aplicarea violenței fizice față de partea vătămată, a dezbrăcat-o și contrar voinței acesteia, a întreprins față de partea vătămată acțiuni cu caracter sexual, prin ce i-a cauzat vătămări corporale medii.

3. Avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului a invocat că sentința este ilegală, deoarece instanța nu a luat în considerație declarațiile inculpatului care fiind audiat în aceeași zi când a avut loc infracțiunea a declarat că vina nu o recunoaște, deoarece nu a comis asemenea acțiuni.

xxxxx a afirmat că a fost lovită cu pumnii pe diferite părți ale corpului, însă, în urma expertizelor efectuate, la Cafedji Alexandr nu s-au depistat careva leziuni corporale, adică pumnii inculpatului.

În raportul de expertiză nr.25 din 03.02.2012 există divergențe, deoarece atât partea vătămată, cât și inculpatul au una și același grupă de sânge A-beta, iar după salivă inculpatul are grupa „A”. Însă, în petele de pe cuvertură, prosop și cearșaf ridicate de la fața locului, s-a depistat sânge de origine umană și spermatozoizi fără amestec de salivă. La stabilirea apartenenței de grup este depistat antigenul „A”. Nu se exclude natura antigenului din cauza amestecului spermei de la bănuitul Cafedji Alexandr și sângele părții vătămate.

Astfel, din aceste circumstanțe rezultă că atât victima, cât și inculpatul au aceeași grupă sangvină, fiind dificil de a stabili cu certitudine vinovăția lui Cafedji Alexandr.

La fel, a indicat că, potrivit raportului de examinare medico-legală nr.1 din 05.01.2012, în urma examinării lui Cafedji Alexandr, acesta nu a avut relații sexuale în apropiata săptămână, astfel apare întrebarea - de unde au apărut urme de spermă indicate în raportul de expertiză nr.25 din 03.02.2012.

Referitor la raportul de expertiză medico-legală nr.2 din 12.01.2012, în urma cercetării la fața locului, au fost ridicate segmente dactiloscopice pentru stabilirea personalității, unde au fost depistate urmele digitale ale mai multor persoane, inclusiv a inculpatului.

Totodată, a menționat că sentința de condamnare este bazată doar pe declarațiile părții vătămate, care în cadrul ședințelor de judecată, a explicat că nu este

convinsă că persoana care a venit la ea în noaptea de 04.01.2012 era anume Cafedji Alexandr. Organul de urmărire penală, cât și acuzatorul de stat, aveau dubii întemeiate privind infracțiunea incriminată, fapt reflectat și în ordonanța procurorului din 13.09.2012, unde este indicat că, procesul penal pe cauza penală nr.2012460009 se suspendă din cauza neidentificării persoanelor, care au comis furtul.

Prin urmare, apărătorul este de părerea că inculpatul a fost scos de sub urmărire penală, însă, după ce el a depus o cerere privind eliberarea actelor pe cauza penală, organul de urmărire penală și-a schimbat poziția și a tănuit ordonanța de scoatere de sub urmărire penală. Nu sânt stabilite oarecare motive că, pe perioada de 3 ani și 6 luni, Cafedji Alexandr nu a fost citat, precum nici nu au fost întreprinse careva acțiuni pe cauza penală.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 martie 2017, a fost admis apelul declarat, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Cafedji Alexandr a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art.art.188 alin.(3) lit. d), 171 alin.(1), 172 alin.(1) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a stabilit că, la pronunțarea sentinței de condamnare a lui Cafedji Alexandr, prima instanță superficial a examinat cauza, nu a dat apreciere corectă probelor prezentate de părți, luând în considerație doar probele acuzării fără o studiere completă și deplină a tuturor circumstanțelor cauzei, astfel incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, ajungând la o concluzie greșită că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate.

Totodată, instanța a considerat întemeiat argumentul apărării privind existența divergențelor între rapoartele de expertiză nr.25 din 03.02.2012, potrivit căruia pe petele de pe cuvertură, prosop și cearșaf de plapumă ridicate de la fața locului din domiciliul victimei, s-au depistat sânge de origine umană și spermatozoizi fără amestec de salivare. La stabilirea apartenenței de grup este depistat antigenul „A”. Nu se exclude natura antigenului dat din cauza amestecului spermei de la bănuitul Cafedji Alexandr și sângele părții vătămate xxxxx.

Din raportul de expertiză medico-legală nr.1 din 05.01.2012, rezultă lipsa relațiilor sexuale în săptămâna apropiată.

Astfel, stabilirea lipsei unor relații sexuale de către Cafedji Alexandr, exclude posibilitatea întreținerii raportului sexual a lui Cafedji Alexandr cu victima la data de 04 ianuarie 2012, acesta fiind examinat în aceiași zi.

Prin urmare, instanța de judecată urma cu certitudine să constate legătura cauzală între mostrele de spermă depistate și ridicate de la fața locului cu acțiunile sexuale care au fost comise în privința lui xxxxx, ținând cont de rapoartele de expertiză care indică clar că, în urma examinării inculpatului se poate de constatat lipsa relațiilor sexuale în săptămâna curentă.

La fel, instanța a considerat întemeiate motivele părții apărării privind efectuarea incompletă a urmăririi penale, menționând că la 13 septembrie 2012, prin ordonanța procurorului E. Hadji, dosarul penal nr.2012460009 a fost suspendat din motivul nestabilirii persoanei care a comis infracțiunea și timp de mai bine de trei ani nu au mai fost întreprinse careva măsuri în scopul descoperirii infractorului, însă, doar după adresarea inculpatului cu cerere la 08.07.2015 la Procuratura r-lui Taraclia, de a-i fi eliberată decizia pe cauza penală nominalizată, la 30.07.2015, procurorul în Procuratura r-lui Taraclia anulează ordonanța din 13.09.2012, cu reluarea urmăririi

penale, fiind emisă la 09.02.2016 ordonanța de punere sub învinuire a lui Cafedji Alexandr în baza art.art.188 alin.(3) lit. d), 171 alin.(1), 172 alin.(1) Cod penal.

De asemenea, instanța a conchis că, contrar prevederilor art.156 Cod de procedură penală, care prevede modul de colectare a mostrelor, nu a fost emisă o ordonanță a organului de urmărire penală, prin care au fost ridicate mostrele de urme digitale, inclusiv, nefiind întocmit proces-verbal, în care s-ar fi indicat de unde au fost ridicate urmele digitale, ulterior prezentate expertului pentru efectuarea expertizei.

Or, în procesul-verbal de cercetare la fața locului nu este indicat din care odaie au fost ridicate urmele digitale, fiind doar indicat că au fost ridicate urme digitale.

Reținând cele menționate, instanța a stabilit că probele administrate de organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, nu dau temei care ar confirma vinovăția lui Cafedji Alexandr în săvârșirea faptelor incriminate.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel eronat a constatat că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, deoarece probele examinate în instanță, și anume declarațiile părții vătămate xxxxx, concluzia expertizei medico-legale biologice nr.25 din 03.02.2012, concluzia expertizei medico-legale nr.1 din 05.01.2012, concluzia expertizei medico-legale nr.4 din 19.01.2012, confirmă săvârșirea lor de către Cafedji Alexandr.

Mai mult, instanța a conchis că Cafedji Alexandr nu a întreținut careva relații sexuale, astfel excluzându-se posibilitatea întreținerii raportului sexual între inculpat și victimă, din care motiv a concluzionat că Cafedji Alexandr nu a comis violul și acțiuni violente cu caracter sexual în privința părții vătămate, însă instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, Cafedji Alexandr nu a comis un act/raport sexual cu partea vătămată, acesta din motive biologice nu a putut întreține relații sexuale, fapt confirmat atât prin declarațiile părții vătămate, cât și prin expertiza medico-legală nr.4 din 19.01.2012, însă instanța nu le-a dat aprecierea corespunzătoare.

De asemenea instanța de apel, în decizia sa a făcut referire că, contrar prevederilor art.156 Cod de procedură penală, referitoare la modul de colectare a mostrelor, organul de urmărire penală nu a emis o ordonanță prin care au fost ridicate mostrele de urmă digitală, precum și nefiind întocmit un proces-verbal în acest sens. În cadrul urmăririi penale nu au fost depuse careva obiecții din partea învinutului și avocatului acestuia, partea apărării nu a contestat acțiunea și nici actul procesual de cercetare la fața locului în scopul excluderii probei, în temeiul art.94 Cod de procedură penală și nici pentru a declara nulitatea acestora, potrivit art.251 Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 iulie 2017, a fost admis recursul, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, instanța de apel a casat sentința primei instanțe, prin care Cafedji Alexandr a fost condamnat în baza art.art171 alin.(1), 172 alin.(2), 188 alin.(3) lit. d) Cod penal și, în urma rejudecării cauzei, a fost adoptată o nouă hotărâre de achitare, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, însă în partea descriptivă a deciziei a reținut fapta constatată de prima instanță prin care inculpatul a fost condamnat concluzionând că „...de către organul de urmărire penală Cafedji Alexandr a fost pus sub învinuire pentru

faptul că, ...”.

Această stare de lucruri contravine prevederilor art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, în coroborare cu cele ale art.art.415 alin.(1) pct.2), 417 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs analizând motivele invocate de către instanța de apel în susținerea soluției de achitare, a conchis că aceasta este pripită, în speță nefiind elucidate toate circumstanțele cauzei, aceasta nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, instanța de apel la baza soluției de achitare a dat apreciere doar rapoartelor de expertiză medico-legală nr.25 din 03.02.2012 biologică a corpurilor delictive și de examinare medico-legală a inculpatului Cafedji Alexandr, însă concluziile rapoartelor nominalizate se contrazic între ele, or, fiind stabilită lipsa a careva relații sexuale la Cafedji Alexandr pe perioada ultimei săptămâni (expertiza fiind efectuată la 04.01.2012), precum și pe lucrurile ridicate de la fața locului, s-a depistat sângele victimei xxxxx în amestec cu spermă, care nu se exclude că ar proveni de la inculpat.

Totodată, instanța de recurs a evidențiat că, instanța de apel a lăsat fără justă apreciere raportul de expertiză nr.4 din 19.01.2012 (f.d.51-52 vol. I), cu toate că cele constatate în acest raport sunt în coroborare cu declarațiile părții vătămate.

7. Prin decizia Colegiului judiciar Curții de Apel Comrat din 18 aprilie 2018, a fost admis apelul, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Cafedji Alexandr a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art.art.188 alin.(3) lit. d), 171 alin.(1), 172 alin.(1) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere eronată probelor administrate și eronat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Cafedji Alexandr în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.188 alin.(3) lit. d), 171 alin.(1), 172 alin.(1) Cod penal, din care motiv a ajuns la concluzia că inculpatul urmează a fi achitat din motiv că nu el a săvârșit infracțiunile incriminate, or pentru confirmarea vinovăției sunt necesare probe, ce ar certifica incontestabil săvârșirea acestor infracțiuni de către inculpat.

Astfel, apreciind declarațiile părții vătămate xxxxx, depuse în cadrul urmăririi penale și în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, instanța de apel a concluzionat că acestea nu sunt consecvente, fiind bazate pe presupunerile acesteia, or, conform declarațiilor date citirii ale părții vătămate în cadrul urmăririi penale din 05 ianuarie 2012, aceasta a declarat că, făptuitorul era puțin mai înalt decât dânsa, a simțit acest lucru atunci când o ținea din spate și o trăgea spre el (f.d.47-49 vol. I). Conform declarațiilor date în ședința de judecată, aceasta a indicat că făptuitorul era la spate și nu poate spune înălțimea acestuia.

La fel, conform declarațiilor date citirii ale părții vătămate xxxxx din cadrul urmăririi penale, în vocea făptuitorului, care a pătruns în casa ei, a maltratat-o și a violat-o, a recunoscut vocea vecinului ei Cafedji Alexandr, pe care nu o va confunda niciodată cu o altă voce, căci îl cunoaște din copilărie (f.d.47-49 vol. I).

Din declarațiile date în ședința de judecată, rezultă că, partea vătăma este bătrână și aude rău, i se pare că făptuitorul este vecinul, i-au fost legate mâinile și picioarele, ochii erau plini de sânge și nu a văzut fața inculpatului (f.d.13-14 vol. II).

Totodată, instanța de apel a notat că, faptul că inculpatul se orienta bine în casa părții vătămate, nu poate certifica că acesta a fost anume Cafedji Alexandr, deoarece, după cum rezultă din declarațiile părții vătămate, la ea acasă veneau și alte persoane, pe care le primea în bucătărie.

Deci, în opinia instanței de apel, din declarațiile părții vătămate rezultă că aceasta doar presupune că persoana care a comis în privința ei acțiuni ilicite poate fi inculpatul Cafedji Alexandr.

Apreciind declarațiile martorului xxxxx, instanța de apel a constatat că, acesta nu este martor ocular al evenimentelor și nu a văzut ca inculpatul Cafedji Alexandr să săvârșească careva acțiuni ilegale în privința lui xxxxx, despre cele întâmplate a aflat din spusele părții vătămate, astfel, declarațiile acestui martor de asemenea nu confirmă vinovăția inculpatului Cafedji Alexandr în învinuirea înaintată.

Apreciind declarațiile inculpatului date în cadrul urmăririi penale și în ședințele de judecată, în ansamblu cu declarațiile părții vătămate, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.01.2012 cu planșă fotografică, raportul de expertiză medico-legală nr.24 din 09.01.2012, raportul de expertiză nr.2 din 12.01.2012, instanța de apel a stabilit că, acestea sunt consecutive și coroborează cu materialele cauzei și combat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

La fel, apreciind probele prezentate de acuzator ca probe în confirmarea vinovăției inculpatului Cafedji Alexandr, și anume procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.01.2012 cu planșă fotografică, actul de examinare medico-legală nr.1 din 04.01.2012 a lui Cafedji Alexandr, raportul de expertiză medico-legală nr.24 din 09.01.2012, raportul de expertiză nr.2 din 12.01.2012, plângerea lui xxxxx din 04.01.2012, raportul de expertiză medico-legală nr.4 din 05.01.2012 în privința lui xxxxx, raportul de expertiză medico-legală nr.25 din 09.01.2012, instanța de apel a menționat că, aceste probe confirmă doar evenimentul infracțiunii, dar nu confirmă vinovăția inculpatului în infracțiunile incriminate.

La fel, instanța de apel a considerat că, raportul de expertiză nr.25 din 03.02.2012, nu poate fi considerat ca probă în confirmarea vinovăției inculpatului, deoarece contravine raportului de examinarea medico-legală nr.1 din 05.01.2012, din care rezultă lipsa relațiilor sexuale la inculpat în săptămâna apropiată.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, organul de urmărire penală nu a identificat persoana cui aparțin amprente digitale depistate și ridicate pentru segmentele peliculelor dactiloscopice cu nr.2, 5, 7, 9 și 11, deoarece conform declarațiilor părții vătămate xxxxx „făptuitorul căuta ceva în dulap” și respectiv au rămas amprente digitale de la mâini anume ale acelei persoane, care a comis infracțiunile, însă nu a fost identificată de către organul de urmărire penală.

La fel, instanța a reținut ca fiind întemeiate argumentele apelantului că, dovadă a nevinovăției inculpatului Cafedji Alexandr în faptele ce i se incriminează, este ordonanța de suspendare a urmăririi penale din 13.09.2012 în cauza penală nr.2012460009, conform căreia, în conformitate cu prevederile art.287¹ alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, a fost suspendată urmărirea penală în cauza penală nr.2012460009, pornită la 04.01.2012 de SUP CRP Taraclia în baza art.art.188 alin.(3), 171 alin.(1) Cod penal, pe faptul atacului tâlhăresc și viol săvârșite față de xxxxx, din motivul neidentificării persoanelor care au comis faptele (f.d.198 vol. I).

Faptul că organul de urmărire penală nu a identificat persoanele care au comis infracțiunile și faptul că și ei au avut dubii în privința vinovăției lui Cafedji Alexandr

în faptele incriminate, se confirmă prin scrisoarea de însoțire a procurorului raionului Taraclia cu nr.965 din 16.04.2013 în adresa Șefului Inspectoratului de Poliție Taraclia, conform căreia solicită a comunica despre măsuri operative de investigații luate pentru identificarea persoanelor vinovate pe cauza penală nr.2012460009, pornită la 04.01.2012 de SUP CRP Taraclia în baza art.art.188 alin.(3), 171 alin.(1) Cod penal (f.d.199 vol. I).

În contextul celor expuse, instanța de apel a menționat că, probele cercetate în ședința de judecată nu pot fi apreciate ca suficiente pentru emiterea unei sentințe de condamnare.

8. Procurorul, în temeiul în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând, casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că, vinovăția inculpatului Cafedji Alexandr în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.188 alin.(3) lit. d), 171 alin.(1), 172 alin.(1) Cod penal, se confirmă prin declarațiile părții vătămate xxxxx, martorului xxxxx, plângerea depusă de xxxxx, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.01.2012, raportul de expertiză medico-legală nr.4 din 05.01.2012, raportul de expertiză medico-legală nr.25 din 09.01.2012, raportul de expertiză medico-legală nr.24 din 09.01.2012, raportul de expertiză nr.2 din 12.01.2012, plângerea lui xxxxx din 04.01.2012, raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr.56a-2012, or, aceste probe nu conțin careva contradicții substanțiale și se completează reciproc.

Poziția inculpatului cu privire la faptul că el nu a comis faptele incriminate, nu poate fi luată în considerare, deoarece poartă un caracter declarativ.

9. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Recurentul invocă în recursul său temeiul prevăzut de pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă în esență critică decizia instanței de apel sub aspectul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de

probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În acest context Colegiul penal lărgit ține să menționeze următoarele.

În primul rând, conform art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Astfel, instanța de recurs reține că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 iulie 2017, a fost admis recursul declarat de procuror, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, fiind indicată ca eroare, admisă de instanța de apel, faptul că „*instanța de apel la baza soluției de achitare a dat apreciere doar rapoartelor de expertiză medico-legală nr.25 din 03.02.2012 biologică a corpurilor delictive... și de examinare medico-legală a inculpatului Cafedji Alexandr... Însă, instanța reține că, concluziile rapoartelor nominalizate se contrazic între ele, or, fiind stabilită lipsa a careva relații sexuale la Cafedji Alexandr pe perioada ultimei săptămâni (expertiza fiind efectuată la 04.01.2012), precum și pe lucrurile ridicate de la fața locului s-a depistat sângele victimei xxxxx în amestec cu spermă, care nu se exclude că ar proveni de la inculpat*”.

Însă, instanța de apel a repetat eroarea admisă de instanța de apel anterioară, indicând în decizie că, „*...raportul de expertiză nr.25 din 03.02.2012, potrivit căruia pe petele de pe cuvertură, prosop și cearșaf de plapumă ridicate de la fața locului din domiciliul victimei, s-au depistat sânge de origine umană și spermatozoizi fără amestec de salivare. La stabilirea apartenenței de grup este depistat antigenul „A”. Nu se exclude natura antigenului dat din cauza amestecului spermei de la bănuitul Cafedji Alexandr și sângele părții vătămate xxxxx sau alte persoane cu aceeași grupă de sânge A-beta, nu poate fi considerat ca probă în confirmarea vinovăției inculpatului, deoarece contravine raportului de examinarea medico-legală nr.1 din 05.01.2012, din care rezultă, prezența unei cantități semnificative a secreției albicioase, cazeoase în sacul prenuptial, poate servi ca o dovadă indirectă privind lipsa actului sexual în săptămâna apropiată*”.

Astfel, se reține că, la rejudecarea cauzei, instanța de apel nu a respectat prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală.

În al doilea rând, Colegiul penal reține că este pripită concluzia instanței de apel că, organul de urmărire penală nu a identificat persoana cui aparțin amprente digitale depistate și ridicate pentru segmentele peliculelor dactiloscopice cu nr.2, 5, 7, 9 și 11, deoarece conform declarațiilor părții vătămate xxxxx „făptuitorul căuta ceva în dulap” și respectiv au rămas amprente digitale de la mâini anume ale acelei persoane care a comis infracțiunile, însă care nu a fost identificată de către organul de urmărire penală, deoarece potrivit ordonanței de dispunere a efectuării expertizei dactiloscopice din 12.01.2012, doar amprenta digitală nr.7 a fost ridicată de pe ușa dulapului, pe când celelalte au fost ridicate de pe ușile de la camere.

În același timp, instanța de apel nu a dat nici o apreciere faptului că potrivit aceluiași raport de expertiză nr.2 din 12.01.2012 (f.d.140-145 vol. I), s-a constatat că

amprenta digitală cu nr.10 ridicată de pe ușa dintre camera nr.1 și bucătărie, a fost lăsată de degetul mic de la mâna stângă a lui Cafedji Alexandr.

La fel, instanța de apel cu toate că a cercetat plângerea părții vătămate xxxxx din 04.01.2012, unde aceasta a indicat concret la Cafedji Alexandr ca persoana care a pătruns în locuință, a bătut-o, a violat-o și i-a sustras banii, nu a dat acestei probe careva apreciere.

Totodată, instanța de apel nu a indicat din ce motive a reținut ca fiind veridice declarațiile părții vătămate xxxxx date în ședințele de judecată și nu cele din cadrul urmăririi penale care au fost depuse la un interval de timp scurt de la momentul săvârșirii infracțiunilor și care coroborează cu plângerea acesteia din 04.01.2012, declarațiile martorului xxxxx, care chiar dacă nu este martor ocular, a indicat că partea vătămată i-a comunicat că persoana care a pătruns în locuință, a bătut-o și a violat-o este Cafedji Alexandr, pe care l-a recunoscut după comportament și voce pe care a indicat că nu o va confunda cu o altă voce, deoarece îl cunoaște din copilărie și raportul de expertiză nr.4 din 19.01.2012, potrivit căruia la partea vătămată xxxxx pe lângă alte leziuni corporale s-au constatat și rupturi vaginale, calificându-se ca vătămări corporale medii. Ruptura vaginală a putut fi cauzată și de degetele bănuitului în timpul încercării introducerii membrului viril în vagin, ce formal poate fi apreciat ca act sexual cu aplicarea violenței.

Colegiul penal atestă că, conform prevederilor art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeele probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Totodată, după sursa din care provin, probele pot fi divizate în: probe imediate și probe mediate. Probele imediate mai sunt numite probe nemijlocite sau probe primare care sunt obținute din sursele originare.

O astfel de probă este declarația unui martor ocular, care relatează despre faptele pe care le-a perceput, conținutul procesului-verbal de examinare a corpurilor delictive, originalul unui înscris etc.

Probele mediate, numite și mijlocite sau secundare sunt obținute dintr-o altă sursă decât originală, cum ar fi declarația unui martor care a auzit despre unele împrejurări importante în cauza penală.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate mai sus poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Or, potrivit prescripțiilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel,

judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.art.414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să examineze sub toate aspectele circumstanțele de fapt ale cauzei și judecând cauza să țină cont de motivele invocate în recurs, să aprecieze toate probele în mod separat și ulterior în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, iar în dependență de concluzia formată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.art.417, 436 alin.(2) Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Fedora, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 18 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui *Cafedji Alexandr xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 07 decembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

Victor Boico

Ion Guzun